

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Helligste JEsu, reenheds kilde,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Helligste JEsu, reenheds kilde,", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 195. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid101742/facsimile.pdf> (tilgået 24. juni 2021)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*

14. Paa alle Helgenes Dag.

Nr. 70.

Helligste JEsu, reenbeds kilde,
 Som ey christal kand nær afbilde,
 Du hellighedens perle-skat,
 Da al den glands hos Cherubiner
 Og hellighed hos Seraphiner
 Er mod dit lys kun som en nat,
 Et forskrift er du mig,
 Ach dan mig efter dig,
 Du mit alting,
 JEsu! o nu!
 Bøg sind og hu,
 At jeg maa vorde reen som du.

135

2. O stille JEsu! som din ville
 Imod din Fader altid stille
 Og indtil døden lydig var,
 Saa hielp at jeg i ligemaade
 Din ville altid lader raade,
 At dannes til dit eres kar,
 Giv mig dit eget sind,
 At vandre ud og ind
 Stille, stille,
 JEsu! o nu!
 Bøg sind og hu,
 At gaae saa stille frem som du.

3. Aarvaagne JEsu! muntert hierte
 I største møye, kamp og smerte

Nr. 70. *Jl. 1, 2: ey] et Jl. 1, 4: da] al den glands] all den glands Jl. 1, 5: og hellighed] hellighed Jl. 1, 8: och dan mig] och danne mig Jl. 2, 1: ville] vilde Jl. 4, 7: 2, 5: vilde] vilde Jl. 7, 3, 2: i største møye; i din største møye Jl.*

Nr. 70. Oversættelse. Helligster JEsu, helligheds-uelle, hollænsk af J. van Lo-
 denstede, oversat til tysk af B. Crassellus (G. Arnold?), Schr. s. 258. — 1, 4-5:
 Cherubiner, Seraphiner] keruber, serafim, se til nr. 58, 2, 1-2. — 1, 7: et forskrift]
 1. Pet. 2, 21, hvor det ord, der oversættes ved forbilledet (eksempel), egentlig be-
 tyder forskrift (til at skrive efter). — 2, 1: som (ligesom) får sin fortsættelse i l. 4:
 saa (stilles). — 2, 8: Rom. 9, 21; 2. Tim. 2, 20. — 3, 1: munter] virksomt, tydig.

Du alletider haver havt:
 Du maatte daglig meget lide,
 Saa laae du dog om natler tide
 I bønnens fryghed og kraft,
 Giv mig et muntert sind,
 At trænge altid ind
 Ret i hønnen,
 JEsu! o nu!
 Bøyg sind og hu,
 At jeg og vaage kand som du.

4. Mildeste JEsu, overmaade
 Livsalig kierlig fuld af naade
 Man dig mod ven og fiende saae,
 Din naades soel og regne-draabe
 Flk og at finde de tilhaabe,
 Som skjønnede kun lidt derpaa.
 Saa lær o JEsu! mig
 Jeg der i ogsaa dig
 Ret maa ligne!
 JEsu o nu!
 Bøyg sind og hu!
 At jeg maa blive from som du.

5. Taaligste JEsu, i din pine
 Man aldrig saae en bitter mine,
 Endskiønt du saa uskyldig leed,
 Dit taal var stor og uden ende,
 Man saae din iver aldrig brende
 Undtagen for vor salighed.
 Lær mig det samme spor
 Taalmodig, ivrig for
 HERrens ære,
 JEsu! o nu!

136

3, 5: natler tide| natte tide J⁷. 4, 5: tilhaabe| tilhobe J⁷. 5, 7: det samme spor| de samme spor J⁷.

3, 5-6: Mt. 14, 23; Mk. 1, 35. — 4, 3-5: Mt. 5, 43. — 5, 1: taalig| taalmodig. — 5, 4: dit taal, din taalmodighed.

Bøj sind og hu!
At jeg taalmodig er som du.

6. Værdigste JEsu! himlens ære!
Du vilde her foragtet være,
Saa dybt fornædret gik omkring
I deres skikkelse, som tiene,
Din Faders roes du søgte ene,
Din egen roes i ingen ting.
Min JEsu! før mig ned
I denne ydmyghed,
Altid mere,
JEsu! o nu!
Bøj sind og hu!
At jeg og ydmyg er som du.

7. O kydske JEsu! reen som lue
Var kydskheds spejl i dig at skue,
Du allerreneste Guds Lam,
I al din forhold, gang og klæder,
I alle dine ord og sæder
Man tugt og ærbarhed fornem.
O! min Immanuel:
Gjør du mit liv og siel
Kydsk og tugtig,
JEsu o nu!
Bøj sind og hu!
At jeg og bliver kydsk som du.

8. Maadelig JEsu! dine skikke
I ret at nyde mad og drikke
Kand gjøre mig i lidet glad,
At gjøre al din Faders ville,

8, 8: i lidet] ej lidet J. 8, 4: vilde] villic J. 7.

6, 3-4: Mt. 20, 28; Lk. 22, 27; Fil. 2, 7. — 6, 5-6: Joh. 5, 41; 7, 18. — 6, 5: din Faders roes] ros (o: lovsprisning, ære) for din fader. — 7, 4: forhold] adfærd. — 7, 7: Immanuel] Gud med os, benævnelse for Kristus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23. — 8, 1: maadelig] milderholden, nøjsom. — 8, 8: i lidet glad] glad for lidt et. glad i små kår. — 8, 4-6: Joh. 4, 31-34, jfr. Mk. 9, 20-22.

Det kunde dig din hunger stille,
Og derfor glemte tit din mad,
Saa hielp at sielen maa
For alting spise faae,
Kroppen spæges!
JESu! o nu!
Bøgy sind og hu!
At blive ædrue her som du.

9. Sødste JESu! vil du give 137
Mig nåde, at jeg dig maa blive
Nu altid meer og mere liig,
Din Aand og kraft mig giennemtrænge,
At jeg ved dig maa altid hænge,
O hvor vil jeg da blive riig!
Tag hele hiertet ind
Med dit det sødte sind,
Hierte kiere
JESu o nu!
Drag sind og hu,
At evig være der som du.

9, 3: mig nåde, at jeg| nåde, at jeg J: 9, 5: maa altid| altid maae J.

9, 7: tag ind| indtag. — 9, 12: der| i himlen; som du| dig lig. 1. Joh. 3, 2.

DEN ANDEN DEEL,
TROENS GRUND.
FØRSTE PART.

1. Om Guds Væsen og Egenskaber.

Nr. 71.

Mel. Af Høyheden oprunden er.

O GUD! hvad est du meer end skjøn,
O du GUD Fader, og GUDS Søn,
Og Hellig Aand tillige,
Hvor deylig er din thrones pragt,
Hvor vældig er dit scepters magt,
Hvor evig er dit rige,
Hvor got
Dit slot,
Hvor retfærdig,
Hellig, værdig,
Fuld af naade
Findes din regjerings maade!

2. At du est herlig, høyt og stor,
Den vide himmel, brede jord
Og dybe hav betegne,
Det alt er kun en draabe vand.
Ja neppe som et sole-gran
Udi din haand at regne,
Og du
Dog nu
Her i tiden
Mig, en liden
Askebolig,
Søger, elsker, favner trolig.

Nr. 71. *EJ1-2*. 1, 8: *evig* *evigt* *EJ*: 1, 12: *regjerings*] *Regjerings* *E*.

Troens grund] grundlaget for troen.

Nr. 71. Original. 1, 1: *haud*] *hvor*. — 2, 4-5: *Es. 40, 15*. — 2, 5: *sole-gran*] *støvgræs*, som man ser det i sollyset.